

Kommissionens Opgaver er opregnede under Pkt. 4. Den skal bl. a. udarbejde Forslag om mulig *Overførelse af visse af Folkeforbundets Funktioner, Virksomheder og Aktiver*, som det maatte anses for ønskeligt for den nye Organisation at overtage paa nærmere angivne Vilkaar (Pkt. 4 c). Udgifterne ved Kommissionens Virksomhed og ved Sammenkaldelsen til Plenarforsamlingens første Samling skal bæres af Kongeriget Storbritannien og Nord-Irland eller, hvis Kommissionen fremsætter Anmodning derom, med Deltagelse af andre Regeringer (Pkt. 5). Kommissionen skal have sit *Sæde i London* (Pkt. 6) og skal ophøre at eksistere, saa snart De Forenede Nationers Generalsekretær er valgt (Pkt. 7).

Ved Forelæggelsen af Forslaget i Folketinget paa pegede *Udenrigsministeren* den store Forskel, der var paa Situationen i 1918, da den første Verdenskrig sluttede, og i 1945, da den anden Verdenskrig sluttede. I 1918 var der vel foregaaet et Forarbejde før Undertegnelsen af Versaillestraktaten og Nationernes Forbunds Pagt, men dette Forarbejde havde i Virkeligheden først taget sin Begyndelse samme Aar, i Januar 1918, med Offentliggørelsen af Wilsons fjorten Punkter. Denne Gang var der derimod foregaaet et meget indgaaende og grundigt Forarbejde, som havde strakt sig over en lang Periode.

Danmark kom først med i Arbejdet en Maanedes Tid efter Befrielsen, men naaede dog at blive repræsenteret paa San Francisco Konferencen. Naar det overhovedet lykkedes Danmark at faa en Indbydelse, skyldtes det efter Udenrigsministerens Opfattelse i væsentlig Grad den *Modstandsbevægelse*, som groede frem i Danmark under Besættelsen. Men tillige skyldtes det, at Danmark med Liv og Sjæl tilhørte *Demokratiet* og derfor havde sin naturlige Plads blandt den demokratiske Sammenslutning af Stater, som De Forenede Nationer skulde være. En stor Indsats var gjort af Minister *Kauffmann*, og det burde tillige fremhæves, at Danmark fra den norske Udenrigsminister *Trygve Lies* Side havde mødt stor Hjælpsomhed og Støtte i Arbejdet for at blive optaget i Rækken af allierede Nationer. Danmark stod nu som Medundertegner af Pagten, og det var parat til inden for De Forenede Nationer at paatage sig de Forpligtelser og Byrder, som følger af at være Medlem af denne Organisation. »Og naar vi nu gaar ind til dette Arbejde, udtalte Udenrigsministeren, »gør vi det med den Tanke, at denne Gang skal det lykkes. Verden har oplevet saa mange Ulykker; vi af den